

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזה"ק לפרשת האזינו

חלק ד - פרשת ויחי

מטוק מדבש	וילנא	יום
תרט-תרטו	רלה ע"ב	ראשון
תרכא-תרכב	רלו ע"א	שני
תרכז-תרכז	רלו ע"ב	שלישי
תרלג-תרלג	רלז ע"א	רביעי
תרלט-תרלט	רלז ע"ב	חמישי
תרמא-תרמא	רלח ע"א	שישי
תרנא-תרנא	רלח ע"ב	שב"ק

פרשת וילך - שוברה תשפ"ב

עלון מס' 149

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

משה רבינו רצה להכניע עצמו לפני יהושע כדי להכנס לאר"י

בְּתֵיב (דברים ג כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לְךָ אֵל תּוֹסֵף דָּבַר אֵלַי וְגו', וְהָא אוֹקִימָנָא, אָמַר לִיה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה, מִשָּׁה תְּבַעֵי לְאַחַדְדָּשָׁא (ס"א לְאַחַדְדָּשָׁא) עֲלָמָא, חֲמִית מִן יוֹמָךְ שְׂמִשָּׁא פְּלַח לְסִיְהָרָא, חֲמִית מִן יוֹמָךְ דִּישְׁלוּט סִיְהָרָא בְּעוֹד דְּשְׂמִשָּׁא קִיִּימָא, אֲלָא הֵן קָרְבו יִמְיָךְ לְמוֹת, קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ, יתְּפַנֵּישׁ שְׂמִשָּׁא וַיִּשְׁלוּט סִיְהָרָא.

וְלֹא עוֹד, אֲלָא אֵי אַנְתָּ תִיעוּלוּ לְאַרְעָא, יתְּפַנֵּישׁ סִיְהָרָא מִקְמָךְ וְלֹא יִשְׁלוּט, וְדָאֵי שׁוּלְטָנוּתָא דְּסִיְהָרָא מְטָא, וְלֹא תִשְׁלוּט בְּעוֹד דְּאַנְתָּ קִיִּימָא בְּעֲלָמָא.

קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְגו' וּמָאֵי קָאֵמַר, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם אַבּוּתִיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְגו', וְלֹא אֲשַׁפְחָנָא דְּפִקִּיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיהוֹשֻׁעַ, אֲלָא לְמִשָּׁה, דְּאָמַר לִיה לְמִשָּׁה כָּל הָאֵי, דְּכִתִּיב וַעֲזָבֵנִי

מתוק מדבש

משה רבינו רצה להכניע עצמו לפני יהושע כדי להכנס לאר"י

כתוב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לְךָ אֵל תּוֹסֵף דָּבַר אֵלַי עוֹד בְּדַבְרֵי הַזֶּה, וְהָא אוֹקִימָנָא וְהָרִי בִיאָרְנוּ, כִּי אָמַר לִיה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה אֵמַר לוֹ הַקְּבִ"ה לְמִשָּׁה, מִשָּׁה, תְּבַעֵי לְאַחַדְדָּשָׁא עֲלָמָא וְכִי אַתָּה רוצה לְחַדֵּשׁ וּלְשַׁנּוֹת אֶת מִנְהַגוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֲמִית מִן יוֹמָךְ שְׂמִשָּׁא פְּלַח לְסִיְהָרָא וְכִי רֵאִית מִימֶיךָ שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ יַעֲבוֹד לְלַבְנָה, ר"ל וְכִי רֵאִית שֶׁהַתְּפֹאֶרֶת יִהְיֶה נֹכַח תַּחַת הַמַּלְכוּת, עַל יְדֵי שֶׁאַתָּה תִּהְיֶה מְשַׁמֵּשׁ לִיהוֹשֻׁעַ, וְאִם תֹּאמַר שִׁישְׁלוּט מִשָּׁה לְבַדּוֹ וְיִהְיֶה לְבַדּוֹ, סוּף סוּף חֲמִית מִן יוֹמָךְ דִּישְׁלוּט סִיְהָרָא בְּעוֹד דְּשְׂמִשָּׁא קִיִּימָא וְכִי רֵאִית מִימֶיךָ שֶׁתִּשְׁלוּט הַלַּבְנָה בְּעוֹד הַשֶּׁמֶשׁ עוֹמֵד וּמֵאִיר, אִם כֵּן אֵין דְּרַךְ אַחֲרָת אֲלֵא שִׁישְׁתַּלֵּק מִשָּׁה, וְזֶה שֶׁאֵמַר אֲלָא דַּע לָךְ, כִּי הֵן קָרְבוּ יִמְיָךְ לְמוֹת לְכֵן קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ, דִּהְיִינוּ יתְּפַנֵּישׁ שְׂמִשָּׁא וַיִּשְׁלוּט סִיְהָרָא יֹאסֵף הַשֶּׁמֶשׁ וְתִשְׁלוּט הַלַּבְנָה.

וְלֹא עוֹד וְלֹא זֶה בְּלַבְדּוֹ, אֲלָא אֵי אַנְתָּ תִיעוּלוּ לְאַרְעָא אֲלֵא אִם אַתָּה תִכְנַס לְאַרְצָךְ, אִזּוּ יתְּפַנֵּישׁ סִיְהָרָא מִקְמָךְ וְלֹא יִשְׁלוּט תֹּאסֵף הַלַּבְנָה בְּשִׁבְלֶיךָ וְלֹא תוּכַל לְשַׁלוּט, ר"ל אִם מִשָּׁה יִכְנַס לְאַרְצָךְ יִשְׂרָאֵל אִפִּילוּ כִּשְׂאָר אַנְשִׁים בְּלִי שׁוּם מַעֲלָה, אֲלֵא כְּדִי לְמוֹת שָׁם, עִם כָּל זֶה יִתְאַסֵּף וְיִתְעַלֵּם אוֹר הַשְּׁכִינָה הַמְּאִירָה לִיהוֹשֻׁעַ, לְפִי שֶׁמִּשָּׁה הִיא בְּעֵלָה דְּמִטְרוֹנִיתָא וְאֵי אִפְשָׁר לְאַשָּׁה שֶׁתִּשְׁלוּט כָּל זְמַן שֶׁבְּעֵלָה עִמָּה, לְכֵן צְרִיךְ אַתָּה לְמוֹת, כִּי וְדָאֵי שׁוּלְטָנוּתָא דְּסִיְהָרָא מְטָא וְדָאֵי הִגִּיעַ זְמַנָּה שֶׁל הַלַּבְנָה לְשַׁלוּט, וְלֹא תִשְׁלוּט בְּעוֹד דְּאַנְתָּ קִיִּימָא בְּעֲלָמָא וְאֵינָה יִכוּלָה לְשַׁלוּט בְּעוֹד שֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּעוֹלָם. (רמ"ק וּמְפֹרָשִׁים)

קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְּבוּ בְּאַהֲל מוֹעֵד וְאַצוּנוּ וְגו', מִשְׁמַע שֶׁרָצָה הַקְּבִ"ה לְצוּוֹת לִיהוֹשֻׁעַ אִיזָה דְּבַר, וּמָאֵי קָאֵמַר וְזֶה אֵמַר הַכְּתוּב, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם אַבּוּתִיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְגו', וְלֹא אֲשַׁפְחָנָא דְּפִקִּיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיהוֹשֻׁעַ וְלֹא מִצִּינוּ שְׁצוּהַ הַקְּבִ"ה לִיהוֹשֻׁעַ אִיזָה דְּבַר, אֲלָא לְמִשָּׁה אֲלֵא כָּל דְּבָרֵינוּ הֵיוּ רַק לְמִשָּׁה, דְּאָמַר לִיה

וְהִפֵּר אֶת בְּרִיתִי, וְחָרָה אִפִּי בּוֹ בַיּוֹם הַהוּא, וְעַתָּה פָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּלְמַדָּה אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמָּה בְּפִיהֶם, אִי הֵכִי מֵהוּ וְאַצְוֹנוּ.

אֲלֵא קָרָא אָמַר הַנֶּהָ שׁוֹכֵב עִם אַבּוֹתֶיךָ, אָמַר לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה, אָף עַל גַּב דְּאַנְתָּ
תְּשׁוּב עִם אַבְהֵתְךָ, הָא אַנְתָּ קִיַּמָּא תְּדִיר לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא, פְּמָה דְשִׁמְשָׁא דְאַף עַל גַּב
דְּאַתְפְּנִישׁ, לֹא אַתְפְּנִישׁ אֲלֵא לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא, וּכְדִין אַנְהִיר לְסִיְהָרָא פֶּד אַתְפְּנִישׁ, וְעַל דָּא, הַנֶּהָ
שׁוֹכֵב לְאַנְהָרָא, וְדָא הוּא וְאַצְוֹנוּ, וּכְדִין (ס"א אַתְפְּשֵׁר) אַתְפְּשֵׁר יְהוֹשֻׁעַ לְאַנְהָרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב,
הַנֶּהָ שׁוֹכֵב עִם אַבּוֹתֶיךָ, לְאַנְהָרָא לְיְהוֹשֻׁעַ, וְדָא הוּא וְצוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ, וְצוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ,
פְּלָהוּ לְאַנְהָרָא.

כִּי אַתָּה תָּבֵא, וּלְבַתֵּר תָּבִיא, מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֲלֵא חַד תָּבֵא לְבִשְׂרָא לִיָּה דִייעוּל לְאַרְעָא,
וְיִתְקַיֵּים בָּהּ, וְחַד תָּבִיא, לְבִשְׂרָא לִיָּה שְׁלִטְנוּתָא עַל יִשְׂרָאֵל, וְאַתְפְּשֵׁר עַל קִיּוּמָא דְגַרְמִיָּה,
וְאַתְפְּשֵׁר עַל שְׁלִטְנוּ דְיִשְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

תאיר בנשמתו, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה כְּתוּב הַנֶּהָ שׁוֹכֵב
עִם אַבּוֹתֶיךָ דְהֵינּוּ לְאַנְהָרָא לְיְהוֹשֻׁעַ כְּדִי לְהֵאִיר
לְיְהוֹשֻׁעַ, וְדָא הוּא וְזֵהוּ שְׁמֵר הַקְּב"ה לְמַשָּׁה, (נִפְרַשְׁמַ
וְאַמְתַּן ג כס) וְצוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ, וְכֵאֵן
כְּתוּב (פ"ג סמ"ו) וְיִצְוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר חֲזַק
וְאַמֵץ, פְּלָהוּ לְאַנְהָרָא כֹּל אֱלוֹ הַצִּיּוּיִים הֵם כְּדִי לְהֵאִיר
לְיְהוֹשֻׁעַ, ר"ל שְׁתֵּאִיר נִשְׁמַת מִשָּׁה בְּנִשְׁמַת יְהוֹשֻׁעַ. (רמ"ק
והרמ"ו ומק"מ)

שׁוֹאֵל עַל מִשְׁכּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי (מִשָּׁה לְיְהוֹשֻׁעַ) לְעֵינֵי כֹל
יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תָּבֵא אֶת הָעָם הַזֶּה
אֶל הָאָרֶץ, וּלְבַתֵּר וְאַחַר כֵּן כְּתוּב וַיִּצְוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְגו'
כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ, מֵה בֵּין הָאֵי
לְהָאֵי מֵה הַהִבְדֵּל בֵּין זֶה לְזֶה, אֲלֵא חַד, תָּבֵא אֲלֵא
מֵה שְׁכֵתוּב "תָּבֵא", הֵינּוּ לְבִשְׂרָא לִיָּה דִייעוּל לְאַרְעָא
לְבִשֵׁר לֹא שִׁכְנִס לְאַרְץ יְחַד עִם כֹּל יִשְׂרָאֵל, מֵה שְׁלֹא זִכָּה
מִשָּׁה רַבּוּ, וְיִתְקַיֵּים בָּהּ וַיִּשְׁאַר בָּהּ, אֲבָל עֵדִין אֲפֻשֵׁר
לְהִבִּין שִׁכְנִס כְּהַדְיוּט, לִכֵּן אָמַר וְחַד תָּבִיא הוֹסִיף עוֹד
מֵאֲמַר אַחַד שְׁכֵתוּב "תָּבֵא", הֵינּוּ לְבִשְׂרָא לִיָּה שְׁלִטְנוּתָא
עַל יִשְׂרָאֵל לְבִשֵׁר לֹא שִׁיָּהִי רֹאשׁ לְכֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְשׁוּל
עֲלֵיהֶם וַיִּכְנִס אֹתָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאַם תֹּאמַר אִם כֵּן יֹאמֶר
תַּחֲלִילָה תָּבִיא שְׁהוּא מַעֲלָה יִתִּירָה יוֹתֵר מִתָּבֵא, לִזְוֵה אָמַר
וְאַתְפְּשֵׁר עַל קִיּוּמָא דְגַרְמִיָּה תַּחֲלִילָה נִתְבַּשֵׁר עַל קִיּוּם
עֲצָמוֹ, שִׁיתְקַיֵּים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאַתְפְּשֵׁר עַל שְׁלִטְנוּ
דְיִשְׂרָאֵל וְאַחַר כֵּן נִתְבַּשֵׁר עַל מִמְשַׁלְתּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל.

(דף רפד ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' שנב-שנד)

לְמַשָּׁה כֹּל הָאֵי שְׁאֵמַר לוֹ לְמַשָּׁה אֶת כֹּל אֲשֶׁר יִקְרָה אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, דְּכְתִיב שְׁהֵרִי כְּתוּב אַחַר כֵּן וְעֲזָבֵנִי
וְהִפֵּר אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כְּרַתִּי אִתּוֹ, וְחָרָה אִפִּי בּוֹ בַיּוֹם
הַהוּא, וְעַתָּה פָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּלְמַדָּה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמָּה בְּפִיהֶם שׁוּזָה הִיָּה צִיּוּי לְמַשָּׁה,
אִי הֵכִי אִם כֵּן קִשָּׁה מֵהוּ וְאַצְוֹנוּ מֵהוּ שְׁאֵמַר הַקְּב"ה
עַל יְהוֹשֻׁעַ "וְאַצְוֹנוּ", שְׁהֵרִי לֹא צוּה לוֹ כֹּלֹם.

וּמִשִּׁיב אֲלֵא קָרָא אָמַר אֲלֵא הַכְּתוּב אָמַר, הַנֶּהָ שׁוֹכֵב
עִם אַבּוֹתֶיךָ, אָמַר לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַשָּׁה אָמַר לוֹ הַקְּב"ה לְמַשָּׁה, אָף עַל גַּב דְּאַנְתָּ תְּשׁוּב
עִם אַבְהֵתְךָ אָף עַל פִּי שְׁאֵתָה תְּשַׁכֵּב עִם אַבּוֹתֶיךָ, הָא
אַנְתָּ קִיַּמָּא תְּדִיר לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא הֵרִי אַתָּה עוֹמֵד
תְּמִיד לְהֵאִיר אֶל הַלְּבָנָה, דְהֵינּוּ לְיְהוֹשֻׁעַ שְׁהִיָּה בְּחִינַת
לְבָנָה שְׁהִיָּה סוּד הַמַּלְכוּת, וְר"ל שְׁנִשְׁמַתְךָ תֵּאִיר בְּנִשְׁמַת
יְהוֹשֻׁעַ, וְכֵן בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר אֹר נִשְׁמַת מִשָּׁה רַבִּינוּ מֵאִירָה
כֹּל חֲכָם וּבְכָל צִדִּיק, פְּמָה דְשִׁמְשָׁא דְאַף עַל גַּב
דְּאַתְפְּנִישׁ כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ אָף עַל פִּי שְׁנֹאסָף וְנִשְׁקַע, לֹא
אַתְפְּנִישׁ אֲלֵא לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא אִינוּ נֹאסָף אֲלֵא כְּדִי
שְׁתוּכֵל לְהֵאִיר אֶל הַלְּבָנָה, וּכְדִין אַנְהִיר לְסִיְהָרָא פֶּד
אַתְפְּנִישׁ וְאֹז מֵאִיר אֶל הַלְּבָנָה כְּשִׁנְשַׁקַע, כִּי כְּשִׁהוּא זוֹרַח
לֹא נִרְאָה אֹר הַלְּבָנָה, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן כְּתוּב הַנֶּהָ שׁוֹכֵב,
לְאַנְהָרָא כְּדִי לְהֵאִיר לְיְהוֹשֻׁעַ, וְדָא הוּא וְאַצְוֹנוּ וְזֵהוּ
וְאַצְוֹנוּ, פִּי שְׁאֵמִשִּׁךְ עֲלֵיו שְׁפַע הַתְּפָאֶרֶת עַל יַדְךָ, וְנִמְצָא
כִּי וּכְדִין אַתְפְּשֵׁר יְהוֹשֻׁעַ לְאַנְהָרָא אֹז נִתְבַּשֵׁר יְהוֹשֻׁעַ
שִׁקְבֵל הָאֶרֶה מִמַּשָּׁה, וְר"ל שְׁתְּמִיד נִשְׁמַת מִשָּׁה רַבִּינוּ

עניני עשרת ימי תשובה

עונשי העונות ותיקונם

וְאִם נִשְׁמָתָא עֲבַרְתָּ עַל פְּקוּדֵי אֲוִרְיִיתָא וְאִנְחַת חוּבִין בְּגוּפָא, דִּין אִיהוּ לִיפְרַע מִנְכְּסֵי יְתוּמִים, בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה דְּאִשְׁתָּאָר לִוְן מִנְשִׁמְתָא, דְּבִגִין חוּבִין נְטְלִין מְחִיבֵיא מִשְׁכּוּנָא דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא, וְדָא אִיהוּ (שמות כב כה) אִם חָבַל תְּחַבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֵךְ.

וְאִי אֵית לִיה חוּבִין וְאֵית לִיה זְכוּוֹן, אֲתַפְרְעוּ חוּבִין בְּזְכוּוֹן, וְאֲתַמַּר יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ. מִיָּד חֲזָרִין לִיה לְגוּפָא קָדָם דִּיִּיתֵי שְׁמָשָׂא, וְדָא אִיהוּ (שם) עַד בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ, דְּכַד נְאִים בַּר נֶשׁ נִשְׁמָתָא סְלָקָא מִנִּיה, וְלֹא נִחַתַּת בְּגוּפָא עַד דְּפָרְעַת כָּל חוּבִין דְּעֵבַד בַּר נֶשׁ בְּהֵוָא יוֹמָא.

מתוק מדבש

נפרעין ממנו תחלה העונות שעשה, ואחר כך פורעין לו שכר מצותיו. אמנם עיין בספר מדרש שמואל (בפירושו על מס' אבות סוף ד'), שכתב על מה שנזכר שפורעים את העונות בזכות, הכונה שמנכים לו בעולם הזה מהאורות וקדושת המצוה, על ידי העונות המטמטמים את הלב והמוח, ולא מדובר כאן בכוי שכר מצוה בעולם הבא, שאין לו שיעור.

ומפרש ואמר וְאִי אֵית לִיה חוּבִין ואם יש לו לאדם עונות, וְאֵית לִיה זְכוּוֹן וגם יש לו זכות, אֲתַפְרְעוּ חוּבִין בְּזְכוּוֹן נפרעים העונות בזכות, ור"ל שמנכים לו מזכותיו כנגד העונש המגיע לו בעונותיו, וְאֲתַמַּר ועל זה למדנו יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ דהיינו יצא שכר זכותיו, בהפסדו של עונותיו.

ואחר ניכוי העונות מִיָּד חֲזָרִין לִיה לְגוּפָא קָדָם דִּיִּיתֵי שְׁמָשָׂא מיד מחזירים את הנשמה לגוף קודם שיבא זריחת השמש בבקר, וְדָא אִיהוּ וזהו מה שכתוב עַד בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ פ"י עד שתזרח השמש בבקר מחזירים לו נשמתו, ואמר דְּכַד נְאִים בַּר נֶשׁ, נִשְׁמָתָא סְלָקָא מִנִּיה כי כשישן האדם הנשמה מסתלקת ממנו ועולה למעלה, וְלֹא נִחַתַּת בְּגוּפָא עַד דְּפָרְעַת כָּל חוּבִין דְּעֵבַד בַּר נֶשׁ בְּהֵוָא יוֹמָא ואינה יורדת לגוף עד שפורעת את כל החובות שעשה האדם באותו היום, ור"ל שמנכים לו זכות כנגד העונות שעשה באותו היום.

עונשי העונות ותיקונם

אִם נִשְׁמָתָא עֲבַרְתָּ עַל פְּקוּדֵי אֲוִרְיִיתָא אם הנשמה עברה על מצות התורה, דהיינו אם חטא האדם כשהנשמה בגופו, וְאִנְחַת חוּבִין בְּגוּפָא והשאירה הנשמה חיובת בגוף, דִּין אִיהוּ לִיפְרַע מִנְכְּסֵי יְתוּמִים הדין הוא ליפרע מהנכסים של היתומים, דהיינו בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה דְּאִשְׁתָּאָר לִוְן מִנְשִׁמְתָא במצות עשה שנשאר לרוח ונפש מן הנשמה, שמנכים מן הזכיות כנגד העונות שעשתה הנשמה כדמפרש לקמן, ומפרש למה הנשמה נסתלקה מן הגוף ונשאר הרוח ונפש.

ואמר דְּבִגִין חוּבִין נְטְלִין מְחִיבֵיא מִשְׁכּוּנָא דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא כי בשביל העונות שעשה הגוף בהיות הנשמה בתוכו, לוקח הקב"ה משכנו שהיא הנשמה, לפי שהנשמה אינה סובלת טומאת העונות, לכן מסלקים אותה מגוף האדם כשחוטא, וְדָא אִיהוּ וזהו מה שכתוב אִם חָבַל תְּחַבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֵךְ שהאדם מקבל משכון את נשמתו מה', ואם האדם חוטא ח"ו, אז הקב"ה מסלק ממנו את משכנו, והיינו את נשמתו הנקראת שלמה כנ"ל.

בענין המובא במאמר הבא שמנכים מן הזכיות תחת העונות, עיין בספר חסידים אות תר"ה שסובר כן, ועיין שם במקור חסד באריכות גדול שמביא דברי חז"ל ומדרשים שחולקים בדבר זה. וכתב הכסא מלך, כי כל זה דוקא בחייו, אבל לאחר מיתה לא יקח שוחד של מצות, אלא

וּבְגִין דָּא מְמַשְׁפֵּן לָהּ הָהוּא בִּי דִינָא דְלַעֲיָלָא, בְּגִין דְּמַקְטָרְגָא סְלִיק אֲפִתְרָהָא לְמַתְבַּע מִינָהּ
דִינָא, בְּאַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, תְּרִין דְּאִתְמַר לְעִיל, וְתִרִין דְּאִינוּן שְׂרִיין עַל אִינוּן דְּמַגְלִין
עֲרִיין דְּאוֹרִייתָא, זְפָאָה אִיהוּ מֵאן דְּנָטִיר לָהּ בְּכָל יוֹמָא.

וּבְזַמְנָא דְחוּבִין אִינוּן רַבְרַבִּין, וּמְלוּהַּ בַּר נָשׁ חוּבִין עַל מְשֻׁפּוֹנָא, אָבַד מְשֻׁפּוֹנָא דְאִיהִי נִשְׁמַתָּא,
וְלֹא חֲזַרְתָּ לְגַבִּיָּהּ.

וְכֹלָא אִיהוּ בְּדִין, דְּדָן לָהּ גְבוּרָה דְאִיהוּ בִּי דִינָא רַבְרַבָּא, בְּכָל לִילֵיא בְּתִרִין עֶשֶׂר שְׁעָתִין
וּבְשַׁבְעִין וְתִרִין רְגָעִין פְּחֻשְׁפֵּן חֶסֶד, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה טו ה) וְהוּכַן בְּחֶסֶד פֶּסֶא, וְרָזָא
דְּמַלְהַ (איוב ז יח) וְתַפְקִדְנוּ לְבִקְרִים, לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ.

השכינה מעידה על מחשבות האדם

וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן בְּסִתְרָא, וְלֹא יְכִילֵן לְאַסְהָדָא בְּהוּן מְלֹאכִין דְּאֲזִילִין עִם נִשְׁמַתָּא, דְּאִתְמַר
בְּהַ (תהלים צא יא) פִּי מְלֹאכִיו יְצוּהַ לָךְ, הָא שְׂכִינְתָּא סְהִידַת עֲלִייהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(ירמיה כג כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ פִּמֶסְתֵּרִים, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא עַל רִישִׁיהַ, דְּאִתְמַר בְּהַ דַּע מָה לְמַעְלָה
מִמֶּךָ, עֵין רוֹאָה וְאֲזַן שׁוֹמַעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִים.

מתוק מדבש

אתה בוחן ודן אותו מצד החסד והרחמים. (תיקוני זוהר
בסופו תיקון ה דף קמב ע"ב, ובכיוורינו כרך ג עמ' תקנט-תקסא)

השכינה מעידה על מחשבות האדם

וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן בְּסִתְרָא וִישׁ עוֹנוֹת שְׁהִם בְּסִתְרָא, כְּגוֹן
שְׁחִטָא בְּמַחְשַׁבַת עֲבוּדָה זְרָה וְעִרְיוֹת, וְלֹא יְכִילֵן
לְאַסְהָדָא בְּהוּן מְלֹאכִין דְּאֲזִילִין עִם נִשְׁמַתָּא וְאִין
הַמְלָאכִים הַהוּלְכִים עִם הַנִּשְׁמָה יְכוּלִים לְהַעֲרִיד בְּהֵם, דְּאִתְמַר
בְּהַ שְׁנֵאמַר בְּהַנִּשְׁמָה פִּי מְלֹאכִיו יְצוּהַ לָךְ וְרוּאִים כָּל
מַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם אֲבָל לֹא אֵת מַחְשַׁבוֹתֵיהֶם, לְכֵן הָא שְׂכִינְתָּא
סְהִידַת עֲלִייהוּ הַשְׂכִּינָה הַיּוֹדַעַת מַחְשַׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, הִיא
מַעֲרִידָה עֲלֵיהֶם.

הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֹתוֹב אִם יִסְתֵּר אִישׁ פִּמֶסְתֵּרִים
לְחֹשֶׁב מַחְשַׁבוֹת אוֹן, וְכֹתוֹב אַחֵר כֵּן, "וְאִנִּי לֹא
אֲרֹאנוּ נֵאֵם יְהוָה" בְּתַמִּיָּה, וְ"אִנִּי" נִקְרָאת הַשְׂכִּינָה, בְּגִין
דְּשְׂכִינְתָּא עַל רִישִׁיהַ לְפִי שְׁהַשְׂכִּינָה לְמַעְלָה מֵרֵאשׁוֹ שֶׁל
אָדָם הַיּוֹדַעַת מַחְשַׁבוֹתֵיו, דְּאִתְמַר בְּהַ שְׁנֵאמַר בְּהַ (נִמְס')
לְנֹפֶת פֶּסֶא מִ"ט), דַּע מָה לְמַעְלָה מִמֶּךָ וְהִיא הַשְׂכִּינָה
שֶׁהִיא לְמַעְלָה מֵרֵאשׁוֹ שֶׁל אָדָם, וְעֲלִיהָ נֵאֵמַר עֵין רוֹאָה
וְאֲזַן שׁוֹמַעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִים וְהִיא מַעֲרִידָה
עַל הַמַּחְשַׁבוֹת.

ואמר ובגין דא ממשפן לה ההוא בי דינא דלעילא
ובשביל זה ממשכנין הבית דין של מעלה את הנשמה,
בגין דמקטרגא סליק אפותרהא לפי שהמקטרג עולה
אחריה, למתבע מינה דינא לתבוע ממנה דין בארבע
מיתות בית דין כפי העונש המגיע לו על עונותיו [וכו'].

ובזמנא דחובין אינון רברבין ובזמן שעשה האדם
עונות גדולים שחייבים עליהם מיתות בית דין,
ומלוה בר נש חובין על משפונא והאדם מלוה את
העונות שלו על משכון, דהיינו שלוקחים ממנו את נשמתו
למשכון בעבור עונותיו, עד שיחזור בתשובה, אבל אם
לא עשה תשובה אז אבד משפונא דאיהי נשמתא ולא
חזרת לגביה נאבד ממנו המשכון שהיא הנשמה ואינה
חוזרת אליו לעולם, והיינו אם נסתלקה ממנו בעבור עונות
חמורים, שאז אין מנכים זכיות כנגד העונות, אלא הדבר
תלוי בתשובה.

וכלא איהו בדין והכל הוא בדין אמת [וכו'], והוכן
בחסד פסא פי שהקב"ה הכין את כסא הדין
בחסד, ורזא דמלה וסוד הדבר נרמז במש"כ ותפקדנו
לבקרים אתה משגיח על האדם לדונו בכל לילה ב"ב
שעות עד הבקר, ועוד לרגעים תבחננו בע"ב רגעים

וּלְזַמְנֵיךְ נִשְׁמָתָא לָא הוּת מוֹדָה בְּחוּבֵיךְ דְּתַבַּע עֲלֵיהּ יִצְרַר הָרַע, וְחָשִׁיד יִצְרַר הָרַע בְּהָאֵי (נ"א)
וּלְזַמְנֵיךְ נִשְׁמָתָא לָא חֲבַת וְחָשִׁיד יִצְרַר הָרַע בְּהָאֵי, וְאַזְלִין לְגַבֵּי בֵּי דִינָא וְדָן עֲלֵיהּ דִּין
הַנְּשַׁבְּעִים, אֹמְיָאֵת נִשְׁמָתָא עֲלֵיהּ וְאַתְּפֹטְרַת, וְאַם לָאו, פְּרַעַת.

וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּאַתְמַר בְּהוֹן (אויב לו ז) וּבִיד פֶּל אָדָם יַחְתוּם, וּמְרַאֲיִן לָהּ חֲתִימַת יְדָהָא.

וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּאַיְנוּן עַל תְּנַאי, דְּאַתְנִי עֲלֵיהּ לְפָרְעָא לֹון בְּהָאֵי עֲלֵמָא, דְּחוּבֵיךְ דִּילֵיהּ בְּאַתְרֵיהּ,
דְּלֵא יִגְבֵּה לֹון תּוֹבַע אֶלָּא בְּאַתְרֵיהּ, וְאַלִין אֵינוּן חוּבֵיךְ דְּעֶשְׂרִין שְׁנִין.

וְאַיִת חוּבֵיךְ לְתַתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין דְּעַד עֶשְׂרִין שְׁנִין (דף קמג ע"א) מְעַנִּישִׁין לְתַתָּא וְלֵא לְעֵילָא.
וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּמְעַנִּישִׁין לְעֵילָא וְתַבַּעִין לֹון לְעֵילָא בֵּי דִינָא רַבְרָבָא, וּבְגִינֵיהּ מְמַשְׁפְּנֵיךְ נִשְׁמָתָא
לְעֵילָא, וְלֵא מְנִיחִין לָהּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא, אֶבֶל בְּחוּבֵיךְ דְּמְעַנִּישִׁין עֲלֵיהּ לְתַתָּא, לֵא
מְעַנִּישִׁין לָהּ לְעֵילָא, וְלֵא מְעַכְבֵּי לֵיהּ תַמָּן.

מתוק מדבש

תּוֹבַע, אֶלָּא בְּאַתְרֵיהּ אֵלָּא בְּמִקוּמוֹ, דְּהֵינּוּ לְמַעְלָה אַחַר
הַסְתַּלְקוּתוֹ, לְפִי שֵׁשׁ מִקוּמָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְאַלִין אֵינוּן
חוּבֵיךְ דְּעֶשְׂרִין שְׁנִין וְאַלוּ הֵם הַעוֹנוֹת שֶׁחֲטָא הָאָדָם
כְּשֶׁכָּבַר הִיָּה בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה.

וְאַיִת חוּבֵיךְ לְתַתָּא וִישׁ עוֹנוֹת שֶׁמְעַנִּישִׁים הַבַּיִת דִּין שֶׁל מֵטָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, דְּאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין שְׁעַל זֶה אִמְרוּ
הַרְאִישׁוּנִים (עֵין מַס' שְׁנַת דָּף פֶּט ע"ב), דְּעַד עֶשְׂרִין שְׁנִין אִם
חֲטָא מִי"ג שָׁנָה וְעַד עֶשְׂרִים שָׁנָה מְעַנִּישִׁין לְתַתָּא וְלֵא לְעֵילָא
מְעַנִּישִׁים בְּבֵית דִּין שֶׁל מֵטָה, וְלֵא בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, כִּי
הַבַּיִת דִּין שֶׁל מַעְלָה אֵין מְעַנִּישִׁים אֶת הָאָדָם בְּעוֹדוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה עַל הַעוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה כְּשֶׁהִיָּה פְחוּת מִבֵּן עֶשְׂרִים.

וְעֵינִן בְּשׁו"ת נוֹדַע בִּיהוּדָה (מֵהַדְר"ת יו"ד ס' קסד) שֶׁכֵּל
זֶה נֹאמַר כְּשֶׁאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל לְאַחַר הַסְתַּלְקוּת
הָאָדָם מְעַנִּישִׁים אֶת הָאָדָם עַל כָּל עוֹן שֶׁעָשָׂה מִשְׁהַגִּיעַ
לְכָלֵל דַּעַת, אִפִּילוּ עַל עוֹנַת הַפְּעוּטוֹת כְּשֶׁכָּבַר יָדַע שֶׁהוּא
עֹבֵר צְרִיכִים לְתַת דִּין וְחֲשׁוֹן.

וְאַמַר עוֹד וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּמְעַנִּישִׁין לְעֵילָא וִישׁ עוֹנוֹת
שֶׁמְעַנִּישִׁים רַק לְמַעְלָה, וְתַבַּעִין לֹון לְעֵילָא בֵּי
דִינָא רַבְרָבָא וְתוֹבַעִים אוֹתָם לְמַעְלָה בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל,
וּבְגִינֵיהּ וּבְשִׁבִיל הַעוֹנוֹת הָאֵלוּ, מְמַשְׁפְּנֵיךְ נִשְׁמָתָא
לְעֵילָא מִמְשַׁכְּנִים אֶת הַנִּשְׁמָה כְּשֶׁלְתָה לְמַעְלָה בְּשַׁעַת
הַשִּׁינָה, וְלֵא מְנִיחִין לָהּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא וְלֵא מְנִיחִים
אוֹתָהּ לְרַדַּת לְמַטָּה כְּשֶׁנִּתְעוֹרַר מִשִּׁינָתוֹ בְּבִקְרָא, אֶבֶל
בְּחוּבֵיךְ דְּמְעַנִּישִׁין עֲלֵיהּ לְתַתָּא אֲבָל בְּעוֹנוֹת שְׁדִינָם

וְאַמַר עוֹד וּלְזַמְנֵיךְ נִשְׁמָתָא לָא הוּת מוֹדָה בְּחוּבֵיךְ
דְּתַבַּע עֲלֵיהּ יִצְרַר הָרַע וּלְפַעֲמִים אֵין הַנִּשְׁמָה מוֹדָה
בְּעוֹנוֹת שֶׁתּוֹבַע עֲלֵיהּ הַיִּצְרַר הָרַע, וְחָשִׁיד יִצְרַר הָרַע בְּהָאֵי
וְהַיִּצְרַר הָרַע חוֹשֵׁד אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁחֲטָא בְּמַחֲשַׁבַת עֹבֵרָה,
וּמֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ תּוֹבַע אֵין הַשְׁכִּינָה מְעִידָה עֲלֵיהּ, לְכֵן וְאַזְלִין
לְגַבֵּי בֵּי דִינָא הוֹלְכִים אֶל הַבַּיִת דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְדָן
עֲלֵיהּ וְדָן עֲלֵיהֶם דִּין הַנְּשַׁבְּעִים, וְאִז אֹמְיָאֵת נִשְׁמָתָא
עֲלֵיהּ נִשְׁבַּעַת הַנִּשְׁמָה עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא חֲטָא בְּמַחֲשַׁבָה,
וְאַתְּפֹטְרַת וּנְפֹטְרַת מִקְטְרוּגוֹ וְעוֹנְשׁוֹ שֶׁל הַיִּצְרַר הָרַע, וְאַם
לָאו אִם אֵין הַנִּשְׁמָה יְכוּלָה לִישְׁבַע, פְּרַעַת אוֹ צְרִיכָה
לְפָרוּעַ בְּעוֹנֵשׁ וִיסוּרִים רַח"ל.

וּמִמְשִׁיךְ וְאַמַר וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּאַתְמַר בְּהוֹן וִישׁ עוֹנוֹת שֶׁנֹּאמַר
בְּהֵם וּבִיד פֶּל אָדָם יַחְתוּם הוּא דִין שֶׁטַר חוֹב
בְּחֲתִימַת יָדוֹ שֶׁצְרִיךְ לְפָרְעוֹ, וּמְרַאֲיִן לָהּ חֲתִימַת יְדָהָא
וּמְרַאֲיִם לוֹ חֲתִימַת יָדוֹ, כְּמִבּוֹאֵר (נִמְס' נִמְעִינִת דָּף י"א ע"ב),
שְׁאוּמְרִים לוֹ חֲתוּם, וְחֲתוּם, שֶׁנֹּאמַר בִּיד כָּל אָדָם יַחְתוּם.

וְאַיִת חוּבֵיךְ דְּאַיְנוּן עַל תְּנַאי וִישׁ עוֹנוֹת שֶׁהֵם עַל תְּנַאי,
הוּא דִין מִקוּם הַפְּרַעוֹן כְּעֵין שְׁמוּבָא בְּמִשְׁנָה (נִמְס'
נִמְס' קמ"ג דָּף ק"מ ע"ב) הַמְלוּהָ אֶת חֲבֵרוֹ בִּישׁוּב, לֵא יַחְזִיר
לוֹ בְּמַדְבֵּר, עַל מִנְתַּלְצָא בְּמַדְבֵּר, יַחְזִיר לוֹ בְּמַדְבֵּר, וְר"ל
דְּאַתְנִי עֲלֵיהּ לְפָרְעָא לֹון בְּהָאֵי עֲלֵמָא שֶׁהִתְנָה עֲלָיו
לְפָרוּעַ אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְר"ל הַמְקַטְרֵג רוּצָה לְפָרוּעַ מִמֶּנּוּ
בְּעוֹדוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, דְּחוּבֵיךְ דִּילֵיהּ בְּאַתְרֵיהּ שְׁעוֹנוֹת שֶׁלוֹ
יָפְרַע בְּמִקוּם שֶׁחֲטָא, אֲבָל הַדִּין הוּא דְּלֵא יִגְבֵּה לֹון

וְאֵית חוֹבֵין דְּנִשְׁמָתָא דְּגָבִין מְנַיְהוּ בְּכָל אֶתְר, פְּגוֹן (שְׁמוֹת כ"א ז') וּמְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ, דְּאֶתְמַר בֵּיה מוֹת יוֹמָת, מְבִי דִינָא דְלַעֲיִלָא וּמְבִי דִינָא דְלַתְתָּא, דְּאֶתְדַּנַּת בְּתָרִין דִּינִין, וּבְגִין חוֹבָא דָא בְּכָל אֶתְר דְּאֶשְׁפַּחִין לָהּ לַעֲיִלָא גָבִין מִינָהּ, וּבְכָל אֶתְר דְּאֶשְׁפַּחִין לָהּ לַתְתָּא גָבִין מִינָהּ.

וְלִית פְּקוּדָא דְלִית לָהּ (נ"א דְלֵא אֵית לָהּ) רְשׁוּ לְאַגְנָא עֲלֵהָ, דְּאֵית חוֹבֵין דְּדִינִין לָהּ בְּדִינִים חֲמוּרִים לְנִשְׁמָתָא, וְיִתִּי מְצוּהָ דְאֵיְהִי מְטְרוּנִיתָא פְּגוֹן מְצוּת תְּפִלִּין, וְאַגְיַנַת עֲלֵיהּ וּפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עֲלֵהּ, וְלִית רְשׁוּ לְמַקְטָרְג לְקַרְבָּא תְּמָן.

מתוק מדבש

ממנו, ובכל אֶתְר דְּאֶשְׁפַּחִין לָהּ לַתְתָּא גָבִין מִינָהּ וְכֵן בְּכָל מְקוּם שְׁמוּצָאִים אוֹתָהּ לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה גּוֹבִים מִמֶּנּוּ בְּבֵית דִּין.

וְלִית פְּקוּדָא דְלִית לָהּ רְשׁוּ לְאַגְנָא עֲלֵהָ וְאִין מְצוּהָ שְׁאִין לָהּ כַּח לְהַגֵּן עַל הַנִּשְׁמָה, אֲלֵא כָל מְצוּהָ מְגִינָהּ

וּמְצַלַת, וּמְפָרֵשׁ דְּבָרֵיהּ דְּאֵית חוֹבֵין דְּדִינִין לָהּ בְּדִינִים חֲמוּרִים לְנִשְׁמָתָא שִׁישׁ עוֹנוֹת חֲמוּרִים שְׁדָנִים אֵת הַנִּשְׁמָה בְּדִינִים חֲמוּרִים, וְיִתִּי מְצוּהָ דְאֵיְהִי מְטְרוּנִיתָא וְתַבָּא הַמְצוּהָ שֶׁהִיא אוֹר הַשְׁכִּינָה, פְּגוֹן מְצוּת תְּפִלִּין שְׁבַמְצוּהָ זֶה נִתְקַנַת הַשְׁכִּינָה כְּנ"ל, וְאַגְיַנַת עֲלֵיהּ וּמַגִּנַת עַל הַנִּשְׁמָה, וּפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עֲלֵהּ וּפּוֹרְשַׁת כְּנַפֵּיהָ עַל הַנִּשְׁמָה לְהַצִּילָהּ מִהַמְקַטְרָגִים. וְלִית רְשׁוּ לְמַקְטָרְג לְקַרְבָּא תְּמָן וְאִין רְשׁוּת לְמַקְטָרְג לְהִתְקַרֵב לְשֵׁם לְקַטְרָג עֲלֵיהּ וְלֵהֲעִנִישָׁהּ.

(תִּיקוּנֵי זְהַר בְּסוּפּוֹ תִיקוּן ה' דף קמ"ב ע"ב - קמ"ג ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְך ג' עמ' תַּקְסָב-תַּקְס"ד)

לְהַעֲנִישׁ עֲלֵיהֶם בְּבֵית דִּין שֶׁל מַטָּה, לָא מְעַנִּישִׁין לָהּ לַעֲיִלָא אִז לֹא מְעַנִּישִׁים לְמַעְלָה, אִם לֹא בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים בְּיִתְרָא כְּדַלְקָמֵן, וְלֹא מְעַפְבִּי לֵיהּ תְּמָן וְלֹכֵן לֹא מְעַכְבִּים אֵת הַנִּשְׁמָה לְמַעְלָה, וְכַשִּׁיעוֹר מְשִׁינְתוֹ תַחְזוֹר הַנִּשְׁמָה לְגוֹפּוֹ.

וְאֵית חוֹבֵין דְּנִשְׁמָתָא דְּגָבִין מְנַיְהוּ בְּכָל אֶתְר וִישׁ עוֹנוֹת חֲמוּרִים שֶׁל הַנִּשְׁמָה שְׁגוֹבִים וּנְפָרְעִים מִן הָאָדָם בְּכָל מְקוּם, לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה, דְּהֵינּוּ בֵּין בְּגוּפּוֹ וּבֵין בְּנִשְׁמָתוֹ, פְּגוֹן וּמְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ, דְּאֶתְמַר בֵּיה שְׁנֵאֵמַר כּו מוֹת יוֹמָת דְּהֵינּוּ שְׁתֵּי מִיתוֹת, מְבִי דִינָא דְלַעֲיִלָא וּמְבִי דִינָא דְלַתְתָּא בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה וּבְבֵית דִּין שֶׁל מַטָּה, דְּאֶתְדַּנַּת בְּתָרִין דִּינִין שְׁנִידוֹן בְּשְׁנֵי דִינִים, וּבְגִין חוֹבָא דָא וּבְשִׁבִיל חֲטָא זֶה שֶׁל מְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ וְכַדוּמָה, בְּכָל אֶתְר דְּאֶשְׁפַּחִין לָהּ לַעֲיִלָא גָבִין מִינָהּ בְּכָל מְקוּם שְׁמוּצָאִים אֵת הַנִּשְׁמָה לְמַעְלָה אַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ גּוֹבִים

שבח דא שירתא

בעשרת ימי תשובה אין ללמוד לימוד אחר כי אם 'ספרי קבלה'

בספר אור צדיקים (סימן לו סעיף ב) כתב בזה הלשון: כתוב ב'סדר היום' שבעשרת ימי תשובה אין ללמוד לימוד אחר כי אם ספרי קבלה, כי הוא מטרה הנפש.

ומשם הרב ז"ל [האר"י הקדוש] אשרי למי שישלים ספר התקונים בימים אלו. וכן בספרי החסידות ובמנהגיהם מצאנו שכולם עוררו בזה. (תקו"ז מתוק מדבש מבוא עמ' מ"ג)

פרשת וילך תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

1

הזַהַר הַקְּדוּשׁ ע"פ "מְתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנּוֹפֵל שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

משלוחם היום
עד הבית
לכל דלקן דאין

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות: